

sygnatura akt II 1 C 94/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 maja 2019 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi w II Wydziale Cywilnym – Sekcji Egzekucyjnej

Przewodniczący: Sędzia Sądu Rejonowego Anna Brackowska

po rozpoznaniu w dniu 6 maja 2019 roku w Łodzi

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa **E. W.**

przeciwko (...) **Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S.**

o pozbawienie tytułu wykonawczego wykonalności

1. oddała powództwo;
2. nie obciąża powódki E. W. obowiązkiem zwrotu kosztów postępowania na rzecz pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w S..

sygnatura akt II 1 C 94/18

UZASADNIENIE

W pozwie z 1 października 2018 roku, skierowanym przeciwko (...) Spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w S., powódka E. W. wniosła o pozbawienie w całości wykonalności tytułu wykonawczego w postaci nakazu zapłaty w postępowaniu upominawczym Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Grodzki wydanego w sprawie VIII Nc 2473/04 z dnia 24 stycznia 2005 roku. Powódka wniosła również o zwolnienie jej z kosztów sądowych z uwagi na trudną sytuację materialną i przyznanie jej pełnomocnika z urzędu. W pozwie zwarty był również wniosek o zabezpieczenie powództwa poprzez zawieszenie postępowania egzekucyjnego prowadzonego przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi K. S. w sprawie Km 2383/15. Jako podstawę faktyczną swojego roszczenia powódka wskazała na przedawnienie roszczeń (pозew k. 3).

Postanowieniem z dnia 18 października 2018 roku tutejszy Sąd Rejonowy oddalił złożony przez powódkę wniosek o zabezpieczenie (postanowienie k. 8).

Postanowieniem z dnia 27 listopada 2018 roku tutejszy Sąd Rejonowy zwolnił powódkę od kosztów sądowych w postaci opłaty od pozwu w kwocie 246 złotych, oddalił wniosek o zwolnienie jej od kosztów sądowych w pozostałym zakresie oraz oddalił wniosek o ustanowienie pełnomocnika z urzędu (postanowienie k. 19).

W odpowiedzi na pozew z dnia 31 grudnia 2018 roku, pozwany - reprezentowany przez pełnomocnika profesjonalnego w osobie radcy prawnego, wniósł o oddalenie powództwa w całości jako niezasadnego. Podniósł, że od dnia wydania spornego tytułu wykonawczego kilkakrotnie przerywał bieg terminu przedawnienia, na który powołała się powódka. Wniósł również o zasądzenie na jego rzecz od powódki zwrotu kosztów postępowania według norm przepisanych (odpowiedź na pozew k. 31 i następne, pełnomocnictwo k. 33).

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 24 stycznia 2005 roku Sąd Rejonowy dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, VIII Wydział Cywilny wydał w sprawie VIII Nc 2473/04 nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym nakazał pozwanej E. W., aby zapłaciła na rzecz Spółdzielczej Kasy Oszczędnościowo – Kredytowej im. F. S. w G. kwotę 2.651,04 zł wraz z odsetkami umownymi w wysokości 40% w stosunku rocznym od kwoty 2.296,19 od dnia 3 września 2004 roku do dnia zapłaty oraz wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty 354,85 od dnia 3 września 2004 roku do dnia zapłaty oraz kwotę 688,50 zł z tytułu kosztów procesu. Nakaz zapłaty stał się prawomocny w dniu 23 lutego 2005 roku. Tytuł wykonawczy przesłano wierzycielowi w dniu 24 marca 2005 roku (nakaz zapłaty k. 18 w załączonych aktach VIII Nc 2473/04).

Na podstawie wniosku z dnia 15 kwietnia 2005 roku, w dniu 6 maja 2005 roku wierzyciel – Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa i. F. S. w G. wszczął postępowanie egzekucyjne dotyczące obowiązku E. W. stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie VIII Nc 2473/04 z dnia 24 stycznia 2005 roku do Komornika Sądowego Rewiru I przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi A. R.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 768/05. Zostało ono umorzone wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji postanowieniem z dnia 19 maja 2009 roku. W jego toku doszło do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela łącznej kwoty 2.842,10 zł, w tym odsetek – w części, kosztów postępowania, kosztów nadania klauzuli wykonalności oraz kosztów zastępstwa prawnego w egzekucji (kopia wniosku k. 46, potwierdzenie jego nadania k. 47-48, postanowienie k. 49, pismo komornika sądowego z dnia 7 marca 2019 roku k. 55).

W dniu 7 października 2011 roku wierzyciel – Spółdzielcza Kasa Oszczędnościowo – Kredytowa im. F. S. w G. - złożyła wniosek egzekucyjny dotyczący obowiązku E. W. stwierdzonego nakazem zapłaty wydanym w sprawie VIII Nc 2473/04 z dnia 24 stycznia 2005 roku do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Grodzisku Mazowieckim M. B.. Postępowanie to zawisło za sygnaturą akt Km 11684/11. W związku z zaistniałym zbiegiem egzekucji sądowych do świadczenia emerytalnego dłużniczki, postanowieniem z dnia 15 maja 2015 roku zostało przekazane do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym dla Łodzi – Widzewa w Łodzi A. P. (obecnie Kancelaria Komornika Sądowego K. S.). Na dzień przekazania sprawy zaległość w sprawie została ustalona na kwotę łączną 5.552,45 zł, w tym kwotę 2.984,37 zł z tytułu odsetek. U Komornika Sądowego A. P. sprawa przedmiotowa zawisła za sygnaturą akt Km 23837/15. W dalszym ciągu w jej toku prowadzona jest skuteczna egzekucja ze świadczenia emerytalnego dłużniczki, choć potrącenia z tego tytułu do sprawy księgowane są w bardzo niewielkiej wysokości – rzędu kilkunastu lub kilkudziesięciu złotych. W jej toku doszło również do wyegzekwowania na rzecz wierzyciela niewielkich kwot z rachunku bankowego dłużniczki. We wrześniu 2018 roku do sprawy w charakterze wierzyciela wstąpił pozwany – (...) Spółka z o.o. w S.. Postępowanie to jest w toku (wniosek egzekucyjny, karta rozliczeniowa, postanowienie z dnia 15 maja 2015r., zawiadomienie k. 145 - w załączonych aktach Km 23837/15).

Postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Widzewa w Łodzi, II Wydział Cywilny – Sekcja Egzekucyjna wydanym w sprawie II 1 Co 1793/15 w dniu 8 czerwca 2015 roku nadano klauzulę wykonalności prawomocnemu nakazowi zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 24 stycznia 2005 roku wydanemu w sprawie VIII Nc 2473/04 przeciwko E. W. na rzecz (...) Spółki z o.o. w S.. Wniosek o tym przedmiocie wierzyciel złożył w dniu 24 marca 2015 roku. Tytuł wykonawczy został przesłany pełnomocnikowi wierzyciela w dniu 31 lipca 2018 roku (wniosek k. 3, postanowienie k. 33, zarządzenie k. 64 w załączonych aktach II 1 Co 1793/15).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie powołanych powyżej dokumentów znajdujących się w sprawie oraz załączonych aktach postępowań egzekucyjnych.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Podstawę prawną wydania przez Sąd Rejonowy wyroku na posiedzeniu niejawnym stanowił art. 148¹ k.p.c.

Powództwo wniesione w przedmiotowej sprawie, a oparte na zarzucie przedawnienia roszczeń okazało się całkowicie niezasadne.

Jak stanowi bowiem art. 125 k.c., roszczenie stwierdzone prawomocnym orzeczeniem sądu przedawnia się z upływem lat sześciu, chociażby termin przedawnienia roszczeń tego rodzaju był krótszy. Jeżeli stwierdzone w ten sposób roszczenie obejmuje świadczenia okresowe, roszczenie o świadczenia okresowe należne w przyszłości ulega przedawnieniu trzyletniemu.

Zajście po wydaniu tytułu egzekucyjnego zdarzenia, na skutek którego zobowiązanie nie może być egzekwowane, to między innymi podniesienie zarzutu przedawnienia zasądzonych roszczeń i upływ czasu. W tym zakresie powódka powołała się więc na uprawnioną przesłankę pozbawienia tytułu wykonawczego wykonalności, opisaną w art. 840 § 1 punkt 2 kodeksu postępowania cywilnego.

W tej sprawie wystąpił wpływ znacznego okresu czasu od wydania orzeczenia. Pozwany wykazał jednak, iż przerywał jego bieg i to wielokrotnie. Przerwanie biegu terminu przedawnienia jest instytucją uregulowaną w art. 123 § 1 k.c. i art. 124 k.c. Bieg terminu przedawnienia przerywa się przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia. Po każdym przerwaniu bieg przedawnienia biegnie na nowo, jednak przedawnienie nie biegnie, dopóki postępowanie przed sądem lub innym organem nie zostanie zakończone. Skutek przerwania biegu terminu przedawnienia wystąpił w przedmiotowej sprawie kilkakrotnie, a to na skutek składania kolejnych wniosków o wszczęcie postępowań egzekucyjnych w sprawach Km 768/05 i Km 23837/15 (prowadzone uprzednio za sygnatura akt Km 11684/11), które trwa do dziś.

W tej sprawie brak jest więc co najmniej sześcioletniego okresu bezczynności wierzyciela, co mogłoby spowodować przedawnienie należności głównej oraz kosztów postępowania. Przedawnieniu nie uległa również żadna część odsetek ustawowych (opisanych w tytule wykonawczym), które stanowiąc należności okresowe należne w przyszłości – w rozumieniu art. 125 § 1 K.c., przedawniają się w terminie trzyletnim. Odsetkami takimi są odsetki należne po uprawomocnieniu się tytułu egzekucyjnego. Pomędzy poszczególnymi postępowaniami egzekucyjnymi (od chwili umorzenia wcześniejszego - do czasu wszczęcia kolejnego) prowadzonymi w w/w sprawach na wniosek wierzyciela (pозwanego) przez różnych komorników sądowych brak jest możliwości stwierdzenia upływu co najmniej 3-letniego okresu.

Podniesiony przez powódkę zarzut przedawnienia został oceniony przez Sąd za niezasadny, co skutkowało oddaleniem powództwa.

Za oddaleniem powództwa złożonego w przedmiotowej sprawie (częściowo) przemawiała jeszcze inna okoliczność. Nie może budzić i nie budzi wątpliwości Sądu, że podstawą przesłanką pozbawienia wykonalności tytułu wykonawczego jest to, aby tytuł nadawał się do egzekucji i aby istniała realna możliwość jego wykonania. Nie można pozbawić wykonalności tytułu, który już nie jest wykonalny na skutek zapłaty czy wyegzekwowania całości (czy też części - jak to miało miejsce w przedmiotowej sprawie) objętego nim roszczenia. W zakresie kosztów postępowania powództwo okazało się niezasadnym wobec ich wyegzekwowania w toku postępowania Km 768/05. Podobnie należy ocenić żądanie pozwu w zakresie tej części odsetek, która została wyegzekwowana w toku w/w postępowania egzekucyjnego oraz w toku trwającego obecnie postępowania egzekucyjnego w sprawie Km 23837/15.

O kosztach postępowania rozstrzygnięto na podstawie art. 102 k.p.c. Sąd postanowił bowiem nie obciążać powódki obowiązkiem zwrotu na rzecz pozwanego poniesionych przez nią kosztów postępowania z uwagi na charakter sprawy i jej trudną sytuację materialną. W przedmiotowym postępowaniu korzystała ona z częściowego zwolnienia od kosztów sądowych. Powódka utrzymuje się jedynie z renty w wysokości 825 zł. Otrzymuje dodatkowo rentę powypadkową z (...) w kwocie 104 zł. Wysokość jej dochodów pozwala właściwie jedynie na pokrycie najpilniejszych wydatków związanych z utrzymaniem mieszkania i wyżywieniem. Jak wskazała powódka w oświadczeniu o stanie majątkowym brak jej pieniędzy na zaspokojenie podstawnych potrzeb i wykup leków, czasem nawet na jedzenie, co powoduje że jej sytuacja materialna szczególnie trudna, w nawet tragiczna. Prowadzi ona samodzielnie gospodarstwo domowe i nie korzysta z niczyjej pomocy. Po drugie, podmiot występujący w sprawie jako pozwany jest profesjonalistą, trudniącym

się zawodowo obrotem i dochodzeniem wierzytelności, na stałe korzystającym z fachowej obsługi prawnej. Po trzecie, powódka była przekonana, choć błędnie, o słuszności swojego stanowiska wobec faktu, iż od chwili powstania tytułu wykonawczego, który jest przedmiotem zainteresowania Sądu w przedmiotowej sprawie minął okres 13 lat.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji wyroku.